

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 226/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Радишић Гутеша, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 506/21 од 02.06.2021. године у делу којим је одлучено о трошковима поступка, на седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 506/21 од 02.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 506/21 од 02.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П 417/19 од 19.03.2021. године, тужбени захтев је делимично усвојен и обавезан тужени да тужиоцу накнади нематеријалну штету и да му исплати: износ од 30.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, износ од 40.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх, износ од 30.000,00 динара за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части, односно укупно да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 100.000,00 динара заједно са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Одбијен је као неоснован део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да суд обавезе туженог да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 100.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 100.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части износ од 100.000,00 динара преко новчаних износа накнаде досуђених у изреци. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 242.430,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 506/21 од 02.06.2021. године, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена и првостепена пресуда у усвајајућем делу потврђена, док је у одбијајућем делу означена пресуда укинута. У

делу одлуке о парничним трошковима наведена пресуда је преиначена тако што се досуђени парнични трошкови са износа од 242.430,00 динара снижавају на износ од 166.500,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу одлуке о трошковима поступка, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем о трошковима поступка садржаним у ставу првом изреке другостепене пресуде делимично је преиначено првостепено решење о трошковима поступка на начин да је захтев тужиоца за накнаду трошкова смањен. О овом праву тужиоца, другостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредби материјалног права, које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, а која одлука зависи и од утврђених чињеница и успеха страна у поступку, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић